

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **11712**

(51) Klasyfikacja:
26-02

(21) Numer zgłoszenia: **10305**

(22) Data zgłoszenia: **28.09.2006**

(54)

Ostłona znicza

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
31.08.2007 WUP 08/2007

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

**„ZAJ” Jan Zajączkowski Andrzej Zajączkowski
Spółka Jawna, Brańsk, (PL)**

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

**Zajączkowski Jan, Brańsk, (PL);
Zajączkowski Andrzej, Brańsk, (PL)**

PL 11712

Nr Rp. 11712.....Klasa 26-02.....

PPH „ZAJ”

Jan Zajączkowski Andrzej Zajączkowski

Spółka Jawna

Brańsk, Polska

Współtwórcy wzoru przemysłowego:

Jan Zajączkowski, Andrzej Zajączkowski

Osłona znicza

Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego trwa od dnia 28 września 2006 r.

Wzór przemysłowy, i jego odmianę, stanowi nowe i posiadające indywidualny charakter rozwiązanie wyglądu zewnętrznego osłony znicza, w którym to produkcie wzór ten lub jego odmiana mogą zostać uprzedmiotowione. Osłona znicza według wzoru przemysłowego lub odmiany tego wzoru jest przeznaczona do umieszczenia w jej wnętrzu znicza.

Znana jest osłona znicza, którą stanowi naczynie o kształcie bryły obrotowej, z czterema ozdobnymi pałkami okalającymi je po obwodzie. Znanе rozwiązanie wyglądu zewnętrznego osłony znicza charakteryzuje się tym, że zbliżony kształtem do beczki korpus stanowiącego ją naczynia, zwieńczony u dołu masywną płytą a u góry cylindrycznym pierścieniem z gzymsem, jest okolony po obwodzie czterema, usytuowanymi w płaszczyznach głównych osłony znicza, ozdobnymi pałkami każdy o kształcie, w widoku z boku, odpowiadającymi kształtowi obrysu korpusu. W widoku z boku od czoła każdy z pałków ma postać zbliżoną kształtem do odwróconej litery „Y”, której wydłużony, o stałej szerokości element pionowy jest zakończony u dołu krótkim rozwidleniem, którego zewnętrzne krawędzie przechodzą łukiem na zewnątrz ku powierzchni podstawy, zaś obrys prześwitu wewnątrz rozwidlenia, ma kształt zbliżony do usytuowanej odwrotnie i lekko wyoblonej od wewnątrz litery „v”. Powierzchnię czołową górnego końca każdego z pałków pokrywa wypukły relief w postaci zbliżonej do stylizowanego pąku kwiatu o usytuowanych pionowo, pięciu symetrycznie rozłożonych płatkach. Powierzchnię czołową każdego z pałków, rozciągającą się poniżej ozdobnie ukształtowanego górnego końca, pokrywa wklęsły relief, który tworzą dwa, podłużne i płytkie wgłębienia ograniczone od zewnątrz wąskim obrzeżem powierzchni czołowej pałaka i rozdzielone wąskim pasmem tej powierzchni w postaci pilastra o szerokości około dwa razy większej od szerokości obrzeża.

Wzór przemysłowy osłony znicza i jego odmianę przedstawiono na trzech arkuszach materiału ilustracyjnego w postaci wydruków komputerowych. Na pierwszym arkuszu materiału ilustracyjnego uwidoczniono wzór przemysłowy osłony znicza w widoku z boku, lekko z góry (fig.1) oraz odmianę tego wzoru w widoku z boku, lekko z góry (fig.2). Na drugim arkuszu materiału ilustracyjnego uwidoczniono wzór przemysłowy osłony znicza w widoku z boku (fig.3) oraz w widoku z góry (fig.4). Na trzecim arkuszu materiału ilustracyjnego uwidoczniono odmianę wzoru przemysłowego osłony znicza w widoku z boku (fig. 5) oraz w widoku z góry (fig. 6).

Jak widać na załączonym materiale ilustracyjnym osłona znicza według wzoru przemysłowego, lub osłona znicza według odmiany tego wzoru, ma postać smukłego, przewężonego po swej wysokości naczynia, o kształcie bryły obrotowej, okolonego po obwodzie czterema, równooddalonymi od siebie i usytuowanymi w płaszczyznach głównych osłony znicza, pałkami. Osłona znicza jest zwieńczona u dołu podstawą w postaci masywnej, płaskiej płyty, zaś u góry cylindrycznym pierścieniem z wystają-

-cym na zewnątrz, w środku jego wysokości, poziomym gzymsem.

Rozwiązanie wyglądu zewnętrznego osłony znicza według wzoru przemysłowego oraz odmiany tego wzoru odznacza się indywidualnym charakterem nadanym mu w szczególności przez kształt, w widoku z boku, konturu osłony znicza i konturu korpusu osłony znicza, a także przez rysunek, układ linii i właściwości powierzchni czołowej pałąków okalających korpus osłony.

Korpus osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany wzoru przemysłowego, przechodzi po swej wysokości ku dołowi w podstawę w postaci masywnej, płaskiej płyty, zaś u góry przechodzi w cylindryczny pierścień z wystającym na zewnątrz, w środku jego wysokości, poziomym gzymsem.

Pałąki okalające korpus osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany wzoru przemysłowego, mają postać zbliżoną kształtem do odwróconej litery „Y” o wydłużonym elemencie pionowym i krótkim rozwidleniu u dołu. Górne końce pałąków, w widoku z boku, wystają ponad cylindryczny pierścień, z gzymsem którego połączone są poziomymi wspornikami usytuowanymi poosiowo w płaszczyznach głównych osłony znicza. Pałąki swymi dolnymi, rozwidłonymi końcami przechodzą po swej wysokości ku dołowi w górną powierzchnię podstawy osłony znicza. Pałąki mają charakterystycznie ukształtowane dolne i górne końce. Powierzchnię czołową górnego końca każdego pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do podługznego, skierowanego ku górze liścia. W szczególności, górny koniec każdego z pałąków ma, w widoku z boku, postać zbliżoną do widzianego z góry prostego, z jedną blaszką, liścia łodygowego o podługowatym kształcie, którego blaszka o uciętej nasadzie i tępym wierzchołku, ma falistą powierzchnię górną zakończoną pierzastowrębnym brzegiem, którego wcięcia są skierowane ku podstawie blaszki. Natomiast powierzchnię czołową dolnego końca pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do kwiatu gerbery. W szczególności dolny koniec każdego z pałąków ma, w widoku z boku od czoła, postać zbliżoną do promienistego kwiatu o formie złożonej, którego koszyczek kwiatowy jest otoczony osadzonymi w dwóch okółkach kwiatami języczkowatymi z języczkami promienistymi, odgiętymi na zewnątrz, zaś lekko wypukłe ku górze dno koszyczka tworzą kwiaty rurkowate. Obrzeże boczne górnego końca każdego z pałąków przechodzi do dołu łagodnym łukiem do wewnątrz, a następnie na zewnątrz w obrzeże boczne dolnego końca, który zakończony jest krótkim rozwidleniem przechodzącym w powierzchnię górną podstawy. W pasmach skrajnych po-

-wierzchni czołowej pałaka, rozciągającej się między jego charakterystycznie ukształtowanym górnym i dolnym końcem, znajduje się podłużne wgłębienie, równooddalone od skraju obrzeża na odległość odpowiadającą szerokości tego wgłębienia.

Podstawa korpusu według wzoru przemysłowego, a także według odmiany wzoru przemysłowego, zwieńczona jest u dołu wysuniętym na zewnątrz cokołem. W widoku z boku, obrys podstawy przechodzi od dołu łukiem do wewnątrz ku górze w pionową ściankę obrzeża podstawy, a następnie łukiem do wewnątrz w poziomo usytuowaną powierzchnię górną płyty, która przechodzi na skraju jej obrzeża w dolne, rozwidlone końce pałaków oraz nieco głębiej, w jej środkowej części, w usytuowany koncentrycznie względem środka jej obrysu korpus osłony. Grubość podstawy ma się do jej średnicy jak ca 1:6.

Cylindryczny pierścień z gzymsem wieńczący od góry korpus osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany wzoru przemysłowego, jest, w widoku z góry, usytuowany koncentrycznie względem korpusu. Wysokość pierścienia ma się do średnicy obrysu gzymsu jak ca 1:5.

Korpus osłony znicza według wzoru przemysłowego ma postać smukłego naczynia o kształcie bryły obrotowej utworzonej z koncentrycznie usytuowanych względem siebie niskiego walca i przylegających do niego, z góry i z dołu, dwóch stożków ściętych, niższego usytuowanego u dołu i wyższego usytuowanego u góry, skierowanych ku umieszczonemu między nimi walcu ich mniejszymi, odpowiadającymi sobie podstawami, które są nieco mniejsze od podstawy walca. Obrys powierzchni bocznej górnej części korpusu osłony przechodzi, w widoku z boku, powyżej większej podstawy stożka ściętego tworzącego tę część korpusu skosem do wewnątrz ku górze, a następnie poziomo do wewnątrz w obrzeże cylindrycznego pierścienia z gzymsem wieńczącego korpus od góry. Wysokość korpusu osłony znicza mierzona od górnej powierzchni podstawy osłony znicza do dolnej krawędzi cylindrycznego pierścienia z gzymsem, wieńczącego korpus osłony znicza od góry, odniesiona kolejno do: szerokości korpusu mierzonej przy podstawie osłony znicza w miejscu większej podstawy stożka ściętego stanowiącego tę część korpusu, szerokości korpusu mierzonej w jego środkowej części na odcinku jego wysokości wyznaczonej ścianką boczną walca stanowiącego tę część korpusu, szerokości korpusu mierzonej w jego górnej części w miejscu większej podstawy stożka ściętego stanowiącego tę część korpusu, ma się odpowiednio jak ca 1: 0.57, 1:0.43, 1:0.57. Wysokości dających się wyodrębnić w

bryle korpusu jego części, które stanowią kolejno od dołu: stożek ścięty, znajdujący się powyżej tego stożka walec i usytuowany nad tym walcem odwrócony stożek ścięty mają się do siebie kolejno jak 4:1:5.5.

Korpus osłony znicza według odmiany wzoru przemysłowego ma postać smukłego naczynia o kształcie bryły obrotowej w której można wyodrębnić część górną, będącą warstwą kulistą, utworzoną przez ścięcie kuli dwiema płaszczyznami równoległymi, i usytuowaną względem niej koncentrycznie część dolną zbliżoną kształtem do hiperboloidy, której powierzchnia boczna w jej górnej części przechodzi łukiem, o małym promieniu, do wewnątrz ku górze w powierzchnię warstwy kulistej, której powierzchnia w jej górnej części przechodzi poziomo do wewnątrz w pionową ściankę pierścienia cylindrycznego z gzymsem wieńczącego korpus osłony od góry. Wysokość korpusu osłony znicza według odmiany wzoru przemysłowego mierzona od górnej powierzchni podstawy osłony znicza do dolnej krawędzi cylindrycznego pierścienia z gzymsem, wieńczącego korpus osłony znicza od góry, odniesiona kolejno do: szerokości korpusu mierzonej przy podstawie osłony znicza; szerokości korpusu mierzonej w jego środkowej części w miejscu połączenia, tworzących tę część korpusu, dolnej części warstwy kulistej z górną częścią hiperboloidy; szerokości korpusu mierzonej w jego górnej części w miejscu przejścia powierzchni warstwy kulistej w powierzchnię boczną pierścienia cylindrycznego z gzymsem, wieńczącego korpus osłony od góry; ma się odpowiednio jak ca 1:0.52, 1:0.43, 1:0.47. Wysokość dolnej części korpusu, zbliżonej kształtem do hiperboloidy, ma się tak do jej szerokości mierzonej przy podstawie osłony znicza, jak ca 1:0.85. Wysokość górnej części korpusu, którą stanowi warstwa kulista, ma się do jej szerokości, mierzonej w jej najszerszym miejscu, jak ca 1:1.47.

Oslona znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, różni się od znanej osłony znicza, w widoku z boku, konturem. O ile, kontur znanej osłony znicza, wyznaczony przez obrys zewnętrznej powierzchni pałaków okalających jej korpus, jest zbliżony do konturu beczki, o tyle kontur osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, wyznaczony przez obrys zewnętrznej powierzchni pałaków okalających jej korpus jest zbliżony do konturu okwiatu o podwójnie przegiętej po wysokości linii jego obrzeża.

Ostona znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, różni się od znanej osłony znicza, w widoku z boku, konturem jej korpusu. O ile, kontur korpusu znanej osłony znicza jest zbliżony do konturu beczki, o tyle kontur korpusu osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także kontur korpusu osłony znicza według odmiany tego wzoru, jest zbliżony kształtem do konturu smukłego, o kształcie bryły obrotowej, i przewężonego po swej wysokości naczynia, przy tym bryłę korpusu osłony znicza według wzoru przemysłowego tworzą dwa stożki ścięte, niższy usytuowany u dołu i wyższy usytuowany u góry, skierowane mniejszymi i odpowiadającymi sobie podstawami, ku umieszczonemu między nimi niskiemu walcu o nieco większej podstawie, zaś bryłę korpusu według odmiany tego wzoru tworzy pozioma warstwa kulista przechodząca dołem w usytuowaną koncentrycznie względem niej część dolną bryły korpusu w postaci zbliżonej do hiperboloidy.

Ostona znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, różni się od znanej osłony znicza, w widoku z boku, rysunkiem, układem linii i właściwościami powierzchni czołowej pałąków okalających korpus osłony. O ile, powierzchnię górnego końca każdego z pałąków znanej osłony pokrywa wypukły relief w postaci zbliżonej do stylizowanego pąku kwiatu o usytuowanych pionowo, pięciu symetrycznie rozłożonych płatkach, o tyle powierzchnię czołową górnego końca każdego z pałąków osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, pokrywa wypukły relief mający postać zbliżoną do podłużnego, skierowanego ku górze liścia. O ile, powierzchnię czołową każdego z pałąków znanej osłony, rozciągającą się poniżej ozdobnie ukształtowanego górnego końca, pokrywa wklęsły relief, który tworzą dwa, podłużne i płytkie wgłębienia ograniczone od zewnątrz wąskim obrzeżem powierzchni czołowej pałąka i rozdzielone wąskim pasmem tej powierzchni w postaci pilastra o szerokości około dwa razy większej od szerokości obrzeża, o tyle w pasmach skrajnych powierzchni czołowej, każdego z pałąków osłony według wzoru przemysłowego, a także odmiany tego wzoru, rozciągającej się między jego charakterystycznie ukształtowanym górnym i dolnym końcem, znajduje się jedynie podłużne wgłębienie, równooddalone od skraju obrzeża na odległość odpowiadającą szerokości tego wgłębienia. O ile, obrzeża boczne poniżej górnego końca każdego z pałąków znanej osłony znicza są równoległe względem siebie po wysokości pałąku, o tyle obrzeże boczne poniżej górnego końca każdego z pałąków osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, przechodzi do dołu łagodnym łukiem do wewnątrz, a następnie na zewnątrz w obrzeże boczne dolnego końca pałąka. Nadto, ostona znicza według wzoru przemysłowe-

-go, a także według odmiany tego wzoru, różni się od znanej osłony znicza tym, że powierzchnię czołową dolnego końca każdego z pałąków osłony znicza według wzoru przemysłowego, a także według odmiany tego wzoru, pokrywa wypukły relief w postaci zbliżonej do widzianego z góry kwiatu gerbery.

Rozwiązanie wyglądu zewnętrznego osłony znicza według wzoru przemysłowego oraz według odmiany tego wzoru charakteryzuje się następującymi cechami:

1. Korpus osłony znicza, mającej postać zbliżoną do naczynia o kształcie bryły obrotowej, jest okolony czterema, równooddalonymi od siebie i usytuowanymi w płaszczyznach głównych osłony znicza, pałąkami.
2. Osłona znicza jest zwieńczona u dołu podstawą w postaci masywnej, płaskiej płyty, zaś u góry cylindrycznym pierścieniem z wystającym na zewnątrz, w środku jego wysokości, płaskim gzymsem.
3. Pałąki okalające korpus osłony znicza mają postać zbliżoną kształtem do odwróconej litery „Y” o wydłużonym elemencie pionowym zakończonym krótkim rozwieleniem u dołu.
4. Górne końce pałąków, w widoku z boku, wystają ponad cylindryczny pierścień, z gzymsem którego są połączone poziomymi wspornikami usytuowanymi poosiowo w płaszczyznach głównych osłony znicza.
5. Pałąki swymi dolnymi, rozwidlonymi końcami przechodzą po swej wysokości ku dołowi w górną powierzchnię podstawy osłony znicza.
6. Powierzchnię czołową górnego końca każdego pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do podłużnego, skierowanego wierzchołkiem ku górze liścia.
7. W szczególności, górny koniec każdego z pałąków ma, w widoku z boku, postać zbliżoną do widzianego z góry prostego, z jedną blaszką, liścia łodygowego o podługowatym kształcie, którego blaszka o uciętej nasadzie i tępym wierzchołku, ma falistą powierzchnię górną zakończoną pierzastowrębnym brzegiem, którego wcięcia są skierowane ku podstawie blaszki.
8. Powierzchnię czołową dolnego końca pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do kwiatu gerbery.
9. W szczególności, dolny koniec każdego z pałąków ma, w widoku z boku od czoła, postać zbliżoną do promienistego kwiatu o formie złożonej, którego koszyczek kwiatowy jest otoczony osadzonymi w dwóch okółkach kwiatami języczkowatymi z języczkami promienistymi, odgiętymi na zewnątrz, zaś lekko wypukłe ku górze dno koszyczka tworzą kwiaty rurkowate.

10. Obrzeże boczne górnego końca każdego z pałaków przechodzi do dołu łagodnym łukiem do wewnątrz, a następnie na zewnątrz w obrzeże boczne dolnego końca, który zakończony jest krótkim rozwidleniem przechodzącym w powierzchnię górną podstawy.
11. W pasmach skrajnych powierzchni czołowej pałaka, rozciągającej się między jego charakterystycznie ukształtowanym górnym i dolnym końcem, znajduje się podłużne wgłębienie, równooddalone od skraju obrzeża na odległość odpowiadającą szerokości tego wgłębienia.
12. Podstawa osłony znicza jest zwieńczona u dołu wysuniętym na zewnątrz cokołem.
13. W widoku z boku, obrys podstawy osłony znicza przechodzi od dołu łukiem do wewnątrz ku górze w pionową ściankę obrzeża podstawy, a następnie łukiem do wewnątrz w poziomo usytuowaną powierzchnię górną płyty, która przechodzi na skraju jej obrzeża w dolne, rozwidlone końce pałaków oraz nieco głębiej, w jej środkowej części, w usytuowany koncentrycznie względem środka jej obrysu korpus osłony.
14. Grubość podstawy osłony znicza ma się do jej średnicy jak ca 1:6.
15. Bryłę korpusu osłony znicza według wzoru przemysłowego tworzą dwa stożki ścięte, niższy usytuowany u dołu i wyższy usytuowany u góry, skierowane mniejszymi i odpowiadającymi sobie podstawami ku umieszczonemu między nimi niskiemu walcu o nieco większej podstawie.
16. Bryłę korpusu osłony znicza według odmiany wzoru przemysłowego tworzy poziomo usytuowana warstwa kulista przechodząca dołem w usytuowaną koncentrycznie względem niej część dolną bryły korpusu w postaci zbliżonej do hiperboloidy.
17. Cylindryczny pierścień z gzymsem wieńczący od góry osłonę znicza jest, w widoku z góry, usytuowany koncentrycznie względem korpusu.
18. Wysokość cylindrycznego pierścienia z gzymsem ma się do średnicy obrysu gzymsu jak ca 1:5.

Cechy postaciowe wzoru przemysłowego osłony znicza, oraz odmiany tego wzoru, zwłaszcza takie jak:

- a) kontur osłony znicza wyznaczony przez obrys zewnętrznej powierzchni pałaków okalających jej korpus, zbliżony jest kształtem do konturu okwiatu o podwójnie przegiętej, po wysokości, linii jego obrzeża.

- b) kontur korpusu osłony znicza według wzoru przemysłowego, oraz odmiany tego wzoru, zbliżony jest kształtem do konturu smukłego, o kształcie bryły obrotowej, i przewężonego po swej wysokości naczynia.
- c) kontur korpusu osłony znicza według wzoru przemysłowego zbliżony jest kształtem do konturu bryły, którą tworzą dwa stożki ścięte, niższy usytuowany u dołu i wyższy usytuowany u góry, skierowane mniejszymi i odpowiadającymi sobie podstawami, ku umieszczonemu między nimi niskiemu walcu o nieco większej, od tych podstaw, podstawie.
- d) kontur korpusu osłony znicza według odmiany wzoru przemysłowego zbliżony jest kształtem do konturu bryły, którą tworzy poziomo usytuowana warstwa kulista przechodząca dołem w usytuowaną koncentrycznie względem niej część dolną bryły korpusu w postaci zbliżonej do hiperboloidy.
- e) powierzchnię czołową górnego końca każdego pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do podłużnego, skierowanego wierzchołkiem ku górze liścia.
- f) górny koniec każdego z pałąków ma w szczególności, w widoku z boku, postać zbliżoną do widzianego z góry prostego, z jedną blaszką, liścia łodygowego o podługowatym kształcie, którego blaszka o uciętej nasadzie i tępym wierzchołku, ma falistą powierzchnię górną zakończoną pierzastowrębnym brzegiem, którego wcięcia są skierowane ku podstawie blaszki.
- g) powierzchnię czołową dolnego końca pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do kwiatu gerbery.
- h) dolny koniec każdego z pałąków ma w szczególności, w widoku z boku od czoła, postać zbliżoną do promienistego kwiatu o formie złożonej, którego koszyczek kwiatowy jest otoczony osadzonymi w dwóch okółkach kwiatami języczkowatymi z języczkami promienistymi, odgiętymi na zewnątrz, zaś lekko wypukłe ku górze dno koszyczka tworzą kwiaty rurkowate.
- i) obrzeże boczne górnego końca każdego z pałąków przechodzi do dołu łagodnym łukiem do wewnątrz, a następnie na zewnątrz w obrzeże boczne dolnego końca, który zakończony jest krótkim rozwidleniem przechodzącym w powierzchnię górną podstawy.
- j) w pasmach skrajnych powierzchni czołowej pałąka, rozciągającej się między jego charakterystycznie ukształtowanym górnym i dolnym końcem, znajduje się podłużne wgłębienie, równooddalone od skraju obrzeża na odległość odpowiadającą szerokości tego wgłębienia.

sprawiają, że ogólne wrażenie jakie wzór ten, oraz jego odmiana, wywołuje na zorientowanym użytkowniku, różni się od ogólnego wrażenia wywołanego na tym użytkowniku przez znany wzór osłony znicza.

Wzór przemysłowy osłony znicza oraz odmianę tego wzoru charakteryzują uwidocznione na załączonym materiale ilustracyjnym (fig. 1- 6) następujące cechy istotne wzoru przemysłowego:

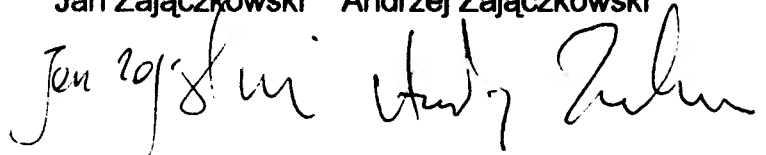
- I. kontur osłony znicza wyznaczony przez obrys zewnętrznej powierzchni pałąków okalających jej korpus, zbliżony jest kształtem do konturu okwiatu o podwójnie przegiętej, po wysokości, linii jego obrzeża.
- II. kontur korpusu osłony znicza według wzoru przemysłowego, oraz odmiany tego wzoru, zbliżony jest kształtem do konturu smukłego, o kształcie bryły obrotowej, i przewężonego po swej wysokości naczynia.
- III. powierzchnię czołową górnego końca każdego pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do podłużnego, skierowanego wierzchołkiem ku górze liścia.
- IV. górny koniec każdego z pałąków ma w szczególności, w widoku z boku, postać zbliżoną do widzianego z góry prostego, z jedną blaszką, liścia łodygowego o podługowatym kształcie, którego blaszka o uciętej nasadzie i tępym wierzchołku, ma falistą powierzchnię górną zakończoną pierzastowrębnym brzegiem, którego wcięcia są skierowane ku podstawie blaszki.
- V. powierzchnię czołową dolnego końca pałąka pokrywa relief mający postać zbliżoną do kwiatu gerbery.
- VI. dolny koniec każdego z pałąków ma w szczególności, w widoku z boku od czoła, postać zbliżoną do promienistego kwiatu o formie złożonej, którego koszyczek kwiatowy jest otoczony osadzonymi w dwóch okółkach kwiatami języczkowatymi z języczkami promienistymi, odgiętymi na zewnątrz, zaś lekko wypukłe ku górze dno koszyczka tworzą kwiaty rurkowate.
- VII. obrzeże boczne górnego końca każdego z pałąków przechodzi do dołu łagodnym łukiem do wewnątrz, a następnie na zewnątrz w obrzeże boczne dolnego końca, który zakończony jest krótkim rozwidleniem przechodzącym w powierzchnię górną podstawy.
- VIII. w pasmach skrajnych powierzchni czołowej pałąka, rozciągającej się między jego charakterystycznie ukształtowanym górnym i dolnym końcem, znajduje się podłużne wgłębienie, równooddalone od skraju obrzeża na odległość odpowia-

-jącą szerokości tego wgłębienia.

Zgłaszający:

Jan Zajączkowski

Andrzej Zajączkowski

PPH „ZAJ” Jan Zajączkowski
 Andrzej Zajączkowski
 Spółka Jawna
 17-120 Brańsk
 ul. M. Skłodowskiej-Curie 27
 NIP 543-18-17-470 Reg. 050664356

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

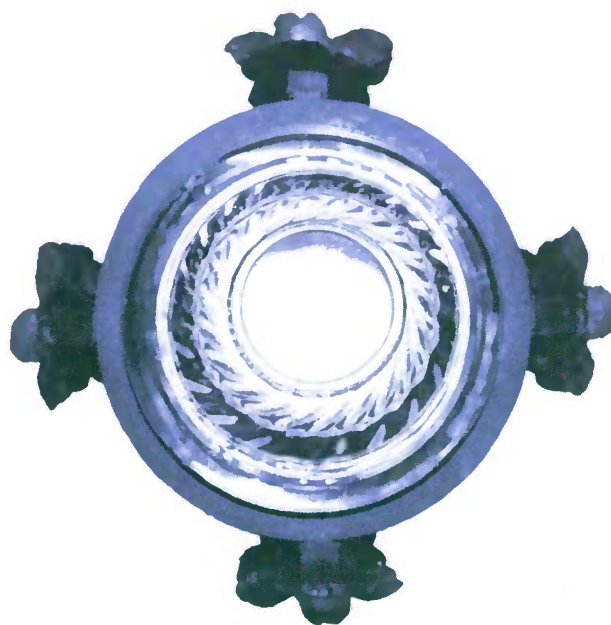

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6